Cine vrea să-L țină în carantină pe Hristos?!

Cu puțin timp în urmă, am citit o știre care m-a consternat:

,,Câteva eparhii catolice din nordul Italiei au suspendat „slujbele” și alte activități în această săptămână pentru a ajuta la limitarea răspândirii COVID-19, boala respiratorie cauzată de coronavirus. Regiunile nordice din Italia au înregistrat o criză dramatică în cazurile de coronavirus în weekend, ceea ce a determinat anumite regiuni să suspende toate evenimentele sau adunările de orice formă, în public sau privat. Ca răspuns la focar, eparhiile din zonă au luat diferite măsuri, inclusiv anularea „slujbelor” și solicitarea catolicilor de a primi Euharistia doar în mână.”[1]

De ce să-și suspende activitatea? Oare Hristos n-a spus să ne rugăm neîncetat? Apoi cum dispar virușii dacă Euharistia e dată în mână??? Așa, fără pic de evlavie? Ca și cum ar fi o bomboană sau un pișcot? Mi-am spus că de la papiștași ne putem aștepta la orice.

Dar n-a durat mult și a dat năvala ,,virusul” ucigător de suflete și la noi. Cu ironie și sarcasm, s-au găsit câțiva care au sugerat B.O.R. să ia cam aceleași măsuri și la noi[2]. Iar B.O.R., docilă, s-a conformat, oferind soluții pe gustul lui Andrei Caramitru și al altor neduși la biserică, dar care-și dau cu părerea despre cele ale Bisericii:

,,Persoanele care au teama de îmbolnăvire prin împărtășirea din Sfântul Potir cu linguriţa comună pot cere preotului, în mod excepţional, împărtășirea, în orice moment al zilei, din *Sfânta Euharistie pentru bolnavi*, care le poate fi oferită într-o linguriță adusă de acasă și folosită exclusiv în acest scop, de o singură persoană (o firimitură din Sfânta Euharistie este pusă într-o linguriţă cu vin).”[3]

Sincer, mă așteptam ca Biserica Ortodoxă Română șă aibă o poziție mai apropiată de cea a sfinților. Înainte de Sfânta Împărtășanie, noi, ortodocșii, spunem aceste rugăciuni:

,,Cred, Doamne, și mărturisesc că Tu ești cu adevărat Hristos, Fiul lui Dumnezeu

celui viu, Care ai venit în lume să mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Încă **cred că acesta este însuși Preacurat Trupul Tău și acesta este însuși Scump Sângele Tău**. Deci, mă rog Ție: Miluiește-mă și-mi iartă greșelile mele cele de voie și cele fără de voie, cele cu cuvântul sau cu fapta, cele cu știință și cu neștiință, și mă învrednicește, fără de osândă să mă împărtășesc cu Preacuratele Tale Taine, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Amin.” și

,,Cinei Tale celei de taină, Fiule al lui Dumnezeu, astăzi părtaş mă primeşte, că nu voi spune vrăjmașilor tăi taina Ta, nici sărutare îţi voi da, ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-mă, strig Ție: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta. Nu spre judecată sau spre osândă să-mi fie împărtăşirea sfintelor Tale Taine, Doamne, **ci spre tămăduirea sufletului şi a trupului.** Amin”[4]

Dacă eu **cred că în Sfântul Potir este însuși Preacurat Trupul lui Hristos și însuși Scump Sângele Său**, înseamnă că sunt convinsă că Hristos îmi **vindecă sufletul**, iar, dacă îmi este de folos, îmi **vindecă și trupul**. Mă vindecă și de lepră, dacă îmi este de folos vindecarea, așa cum l-a vindecat pe Sfântul Împărat Constantin și așa cum i-a vindecat pe cei zece leproși, dintre care doar unul a fost recunoscător; îmi face și alți ochi, dacă știe că, prin această minune, îi ajută pe alții să se mântuiască; mă învie din morți, cum l-a înviat pe Lazăr, dacă știe că după aceea voi duce o viață plăcută Lui!

A crede că lingurița comună pentru Sfânta Împărtășanie ne poate îmbolnăvi este ca și cum am susține că leprosul din zilele noastre este Hristos, nu noi! Noi suntem cei nouă leproși nerecunoscători; noi avem nevoie de vindecarea și trupului și a sufletului, ca să-I putem mulțumi în veci pentru tot ce ne-a dăruit și să ne asemănăm leprosului recunoscător care s-a și mântuit. În Sfântul Potir e Însuși Hristos, nu pâine și vin! Cine nu crede asta nu e ortodox! Ortodoxia are cele șapte Taine, iar celelalte confesiuni nu le mai au. Nu e de mirare că papistașii se tem de virușii de la Euharistie! Tainele lor nu sunt sfințitoare, dovadă că aghiazma lor se alterează. E firesc ca ei să se teamă că, odată cu Euharistia, cum spun ei, să primească și viruși!

La drept vorbind, din ce în ce mai mulți specialiști consideră **că isteria creată în jurul Coronavirus este ,,valorificată” politic corect pe plan economic, politic și spiritual, servind ca pretext pentru multe abuzuri.** Pe plan duhovnicesc, cu această ocazie, se mai bifează niște puncte de pe agenda ecumenistă.

Sfintele Taine ale Bisericii, păstrate doar de către ortodocși, nu se compară Euharistia papiștilor. Noi Îl primim pe Hristos Însuși, nu pâine și vin, iar Hristos **ne vindecă,** nu ne dă viruși**!**

Oare facem cumva ascultare de Papa? Cine și de ce atacă Sfânta Împărtășanie? De ce să-i urmăm sau să-i imităm pe papistași? De ce să nu inițiem procesiuni cu icoane și cu cântări și rugăciuni? De ce să nu valorificăm duhovnicește această ispită care se abate peste omenire? În această perioadă oamenii au nevoie de împărtășire deasă, nu de biserici închise. **Cine vrea să-L țină în carantină pe Iisus Hristos**?! El vrea să ne sfințească și să ne îndumnezeiască, iar noi să venim cu hule asupra Lui și să ne ascundem de El?

O, cât ne este de necesară o credință ,,cât un grăunte de muștar" care să mute și munții, dacă e nevoie, în aceste vremuri în care Biserica este din nou prigonită, iar închinarea la idoli, la noii idoli, devine din nou o amenințare pentru creștini. Statul, Papa, patimile și păcatele sunt idolii moderni care caută să-i ia locul lui Hristos în inimile oamenilor.

Mă așteptam ca Biserica Ortodoxă Română să arate frumusețea Ortodoxiei și să încurajeze poporul ortodox cu argumente ortodoxe de trăire cu adevărat creștină. Ce soluții propune B.O.R pentru cei care cad în deznădejde din cauza lipsirii de Sfânta Împărtășanie?

Iată un fragment din convorbirea Sfântului Marcu de la Muntele Fracesc cu ava Serapion care ar trebui să ne pună pe gânduri:

,,Iarăși m-a întrebat: ,,Mai este oare slujirea la idoli și prigonire asupra creștinilor până acum?" I-am răspuns: "Cu ajutorul sfintelor noastre rugăciuni a încetat prigonirea, și slujirea la idoli nu mai este." Și s-a bucurat bătrânul cu bucurie mare, auzind acestea. Apoi iarăși m-a întrebat: "Mai sunt oare Sfinți în lume, ca să facă minuni, precum a zis Domnul în Evanghelie: De veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia, treci de aici si te aruncă în mare și va fi vouă?" Zicând Sfântul acestea, deodată s-a ridicat muntele și s-a pornit de la locul sau, ca de cinci mii de coți și s-a dus în mare. Plecându-se Sfântul Marcu și văzând muntele pornind, a făcut cu mâna spre dânsul, zicându-i: ,,Ce ai făcut, munte? Nu ți-am zis să pornești, ci am vorbit cu fratele; deci, tu stai la locul tău." Zicând el acestea, a stat iarăși muntele la locul său. Eu, văzând aceasta, am căzut cu fața la pământ de frică. Iar el, apucându-mă de mână, m-a ridicat și, sculându-

mă, mi-a zis: “N-ai văzut, cred, niște minuni ca acestea în zilele tale!” Eu am zis: ,,Nu, părinte.” Iar el, suspinând, a plâns cu amar și a zis: “Amar pământului ca pe el creștinii numai cu numele se numesc creștini, iar cu faptele sunt departe!”[5]

Iată câteva gânduri ale acestui Sfânt înainte de a trece la Domnul:

,,**Mântuiți-vă**, pustnicilor, care rătăciți în peșteri și în munți pentru Dumnezeu! **Mântuiți-vă,** nevoitorilor, care pentru împărăția cerurilor cea cu anevoie, răbdați toată nevoia! **Mântuiți-vă**, legații lui Hristos, cei închiși pentru dreptate, care nu aveți mângâiere decât numai pe unul Dumnezeu! **Mântuiți-vă**, lavre, cele ce slujiți lui Dumnezeu ziua și noaptea! **Mântuiți-vă**, sfinte biserici, cele ce sunteți curățire a păcătoșilor! **Mântuiți-vă**, preoții Domnului, mijlocitorii către Dumnezeu pentru oameni! **Mântuiți-vă**, fiii împărăției lui Hristos, care v-ați făcut fiii lui Hristos prin Sfântul Botez! **Mântuiți-vă**, iubitorilor de Hristos, cei ce primiți pe străini ca pe înșuși Hristos! **Mântuiți-vă**, milostivilor, cei vrednici de milă. **Mântuiți-vă**, cei bogați în Domnul care sunteți făcători de bine! **Mântuiți-vă**, cei săraci pentru Domnul! **Mântuiți-vă**, binecredincioșilor împărați și domni, care, cu dreptate și cu milostivire, faceți judecățile! **Mântuiți-vă**, pustnicii cei smeriți, și nevoitorii cei iubitori de osteneală! **Mântuiți-vă**, toți cei ce va iubiți unul pe altul, întru Hristos. **Mântuiește-te,** pământule și toți cei ce viețuiesc pe tine, prin pacea și dragostea lui Hristos.”[6] (Sublinierile ne aparțin).

Așa cum reiese din ultimul citat, grijile de căpetenie ale Bisericii, ale cărei mădulare suntem și noi, creștinii, trebuie să fie ascultarea de Hristos, Capul acesteia, și **mântuirea!** Dumnezeu să ne ajute pe toți să facem voia Sa! Amin.

Prof. Lucreția P.

28 februarie 2020

[1]
https://ortodoxinfo.ro/2020/02/25/nordul-italiei-papistasii-isi-suspenda-activitatea-de-frica-coronavirusului/

[2]
https://www.qmagazine.ro/andrei-caramitru-se-vor-inchide-bisericile-sau-doar-scolile-raspunsul-bor/

[3]

https://basilica.ro/patriarhia-romana-masuri-sanitare-si-spirituale-in-timp-de-epidemie/

[4] Rugăciuni ce se spun înainte de Sfânta Împărtășanie

[5] https://razboiduhovnicesc.blogspot.com/2015/06/viata-sf-cuv-marcu-din-muntele-fracesc.html

[6] Ibidem.